

O să stau

Lucian-Horațiu Hînsa

Mintea ta e o constelație !
Ah- Poete - rememorează-n al tău cânt
Cu o șoaptă și-un cuvânt
Frumusețea acestei nopți ca altă dată.

Viu îmi amintesc, și iar tresar
Căci deși s-a întinat iubirea
Cântul tău mi-e nemurirea-
Descifrează-mi firea iar!

Nu pot și nu o vreau
Și o știi prea bine- o să stau,
Mi-ești balsam de flori de mai
Adierea unui Rai.

Când cu-o geană însângărată
Asfințit ni se arată
Tu-l întâmpini liniștit-
Glasul tau e preaslăvit.
Și-n această înstelare
Privirirea ți-e ucigătoare-
Tu-mi ucizi chiar și murirea,
Îmi clădești nemărginirea.